No. 93. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag **4 Augustus.**

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nog bestaande leemten en gebreken in de grondwet, en de aanhangige ontwerpen tot wijziging derzelve.

(Vervolg van onze Vorige.)

Behalven de, onzes erachtens, bestaande *noodzakelykheid* tot afschaffing van eenen overtolligen trap voor de verkiezing de *Stedelyke Raadsleden*, hoedanige zelfs onder de, nog altijd *absolute* Pruissische regering niet wordt aangetroffen, zal het vooral ook eene voorname zorg der dubbele Kamer dienen uit te maken, aan de natie deugdelijke waarborgen *by de grondwet* te verschaffen voor eene meer doelmatige zamenstelling der *Provinciale Staten*, inzonderheid *waar deze als kiezers van de Staten-Generaal optreden.*

Wil men den stand der *Edelen*, de *Ridderschap*, niet, volgens het ontwerp van den Heer ROEST VAN LIMBURG, den meerderen invloed die men aan denzelven wil toekennen, doen uitoefenen alleen op de zamenstelling der Eerste Kamer; — wil men dien invloed behouden op de zamenstelling der Provinciale Staten, men geve dan ten minsten toe aan het denkbeeld van den Heer THORBECKE, dat de Ridderschap die leden niet uit haren boezem, maar *daar buiten* zal moeten kiezen. Op bladz. 176 zijner aanteekening zegt ZHGel.

» Men late de Ridderschap niet dan buiten haar » midden kiezen. Bij geen kiescollegie pleit zóó- » veel, als bij haar, voor zulk eene beperking:" en deze stelling is, onzes erachtens, daar ter plaatse, op het overtuigendste bewezen.

Deze bepaling kon nog zeer gevoegelijk in het hoofdstuk: *van de Staten der Provincien* worden opgenomen, zoowel als die, dat, waar die Staten als kiezers der Staten Generaal optreden, een dubbeltal, op de gewone wijze te kiezen, aan dezelve zal worden toegevoegd. Ten gevolge hiervan kon dan ook het getal der Leden van de Provinciale Staten, tot verrigting der overige werkzaamheden, in elke Provincie, mede overeenkomstig het denkbeeld van den genoemden Hoogleeraar, aanmerkelijk worden verkleind, hetgeen echter bij de aanneming door de dubbele Kamer van het ontwerp N°. 13, gevoegelijk bij de wet zal kunnen worden bepaald, evenzeer als daarbij het getal leden der Provinciale Staten, door de Ridderschap te benoemen, volgens de regelen van billijkheid en regtvaardigheid, aanmerkelijk zal dienen te worden beperkt.

Wat betreft de benoeming der Provinciale Staten voor den Stedelijken stand, — door de Stedelijke Raden, — wanneer de *eerste* als kiezers der Staten-Generaal blijven bestaan, behoorde men altans de burgers der steden tot het *kiesregt* bevoegd, zoowel als die ten platten lande, *regtstreeks* tot de keuze der Provinciale Staten te doen medewerken. Er zullen dan nog altijd *twee* trappen blijven bestaan, bij welke de stemgeregtigden zelfs nog niet eens in aanmerking komen, en deze voorzorg is, vooral in ons land, naar ons inzien, overvloedig toereikend, om een te groot overwigt van het democratisch beginsel op de aangelegenheden van den Staat te verhinderen. Het kiesregt zal dan ten minste nog *iets* beteekenen, met betrekking tot de verkiezing der vertegenwoordigers, en de lastdragende burgers zullen dan altans niet *geheel* meer verstoken zijn, van de uitoefening van eenigen wezenlijken invloed op de wijze van bestuur en de behartiging der *lands*-aangelegenheden.

Komt men hier niet toe, dan dient voor het minst mede volgens het voorstel van den Heer THORBECKE, gezorgd te worden, dat de raadsleden de Provinciale Staten niet uit hun midden kunnen kiezen.

Ook dit kon nog gevoegelijk in het hoofdstuk *van de Staten der Provincie*, bij de grondwet worden bepaald; dat het echter aan de natie genoegen geven, en door dezelve als eenen afdoenden waarborg tegen kuiperij, vermogende aanbevelingen, sollicitatien, en eene onbehoorlijke inwerking der regering op de keuzen der Provinciale Staten voor den stedelijken stand, beschouwd worden zal, — kunnen wij niet aannemen.

Ook de zamenstelling der Gemeente-Besturen ten *platten lande*, op welke de Ingezetenen aldaar nu geen den minsten invloed kunnen uitoefenen, dient aanmerkelijke verbetering te ondergaan.

Hierin kon gevoegelijk worden voorzien, door art. 154 zoodanig te wijzigen, dat daarbij, in plaats van naar reglementen, naar *de wet* wordt verwezen, of door in eenige hoofdtrekken, zoo als bij art. 133 en 134 omtrent de zamenstelling der *stedelyke* raden is geschied, de noodige verbeteringen op het stuk der zamenstelling van die raden, ten platten lande, duidelijk aan te wijzen.

Wij spreken van dit punt op *deze* plaats, omdat het ontegenzeggelijk is, dat de Besturen ten platten lande noodzakelijk in de gelegenheid moeten komen, om invloed op de kiezers voor den landelijken stand in hunne Gemeente uit te oefenen, en dat derhalve hetzij de leden dier Besturen hunne benoeming aan de regering of aan de eigenaren der heerlijke regten te danken hebben, zij dien ten gevolge onmisbaar in meerdere of mindere mate aan deze cijnsbaar moeten worden, om van hunnen invloed zoodanig gebruik te maken als met de inzigten van de een of andere dier beiden overeenkomt; zoodat dan ook weder hier, bij de verkiezing namelijk der Provinciale Staten voor den landelijken stand, in den regel een invloed werken en gelden zal, welken het niet in den geest der grondwet liggen kan, daarbij te doen plaats vinden.

Wanneer de landelijke stand gezegd wordt te moeten kiezen, moeten de keuzen van denzelven niet het gevolg zijn van den wil of den invloed der regering of van den heer der plaats, aan welke beiden, ook reeds buiten dien zoovele andere middelen ten dienste staan, om elders hunnen invloed te kunnen doen gelden.

Dit punt, eene betere zamenstelling der Besturen ten platten lande, is dan ook bij sommige sectien der Tweede Kamer geenszins onopgemerkt gebleven.

Wij hebben gemeend, dit artikel te moeten toewijden aan de poging, om wanneer de meerderheid der dubbele Kamer, gelijk die der Eerste, ongezind is, om de invoering van *regtstreeksche verkiezingen* te bevorderen, haar altans aanleiding te doen vinden, om de natie minstens in eenige opzigten genoegen te geven, en de tegenwoordige inrigting van het Nederlandsche verkiezingsstelsel niet in *al* derzelver ellendigheid en onbeduidendheid te doen voortduren.

Geeft men op *dit* punt niets anders, dan de tegenwoordige ontwerpen bevatten, dan zal iedereen op zijne vingers kunnen uitrekenen, dat al het werk dat er reeds verrigt is en verder verrigt staat te worden, *niets, volstrekt niets beteekent*, om de zeer eenvoudige reden, dat ook de volmaaktste grondwettelijke bepalingen geenen waarborg voor een volk bevatten, dan in zóóver het de zekerheid bezit, dat die bepalingen getrouwelijk zullen worden gehandhaafd en nageleefd; de zekerheid alzoo, dat met die handhaving mannen zullen worden belast, welke zich niet door posten voor zichzelven, hunne zonen of neven, noch door ridderorden of eeretitels van de stipte vervulling hunner verpligtingen zullen laten aftrekken: — met andere woorden, dat de benoeming of keuze dier mannen zal geschieden met het oog op het *algemeene vaderlandsche* belang, niet met het oog meer bijzonder op het behouden blijven van gunsten, voorregten en privilegien van eenen enkelen, min talrijken stand, welke deze voorregten alleen ten kosten van het *algemeene* welzijn op den duur genieten kan.

Wil de dubbele Kamer huiswaarts keeren met de bewustheid, iets wezenlijks voor de natie, voor de toekomst des vaderlands, te hebben uitgerigt, — dat zij dan zorge voor eene afdoende verbetering van het verkiezingsstelsel, de vermindering van den nu schier alvermogenden invloed der regering, door middel harer ruim bezoldigde dienaren, op de zamenstelling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; zoo neen, het zal der regering geene moeite kosten, onzen Staat te doen blijven wat de Heer GROEN VAN PRINSTERER zegt, dat hij geworden is: eene persoonlijke Alleenheersching, welke daarom te moeijelijker zal worden gedragen, omdat zich de natie belast ziet met de bekostiging eener *vertegenwoordiging*, welke haar dan geenen waarborg, geene vruchten oplevert. X.

(Het vervolg hierna.)

Gemoedelijke vragen aan de ARNHEMSCHE COURANT.

In het laatst bij ons ontvangen nummer dier Courant, wordt nog eens teruggekomen op den eed, door de Staten-Generaal afgelegd, en door die voor de dubbele Kamer benoemd af te leggen, om, onder geen voorwendsel hoegenaamd, van de grondwet af te wijken.

Dit geeft ons aanleiding om aan de Redactie dier Courant de volgende vragen voor te stellen:

Bestaat er *mogelykheid*, om dien eed na te komen, in dier voege, als de *A. C.* dit zou verlangen, dat namelijk, onder geen voorwendsel hoegenaamd ook van het facto vervallene gedeelte der grondwet zal worden afgeweken.

Kan het bij art. 79 voor de nu Belgisch gewordene Provincien bepaalde getal leden met mogelijkheid tot medewerking aan de wijziging der grondwet worden opgeroepen, en daaraan volgens art. 230 een dubbeltal worden toegevoegd?.

Zoo neen, bestaat dan *al*, of bestaat *niet* het geval bij art. 229 voorzien, dat er namelijk verandering in de grondwet noodig is?

Bestaat *dit* geval, zouden dan zij, die gezworen hebben de grondwet te zullen handhaven hunnen eed niet breken, door te gedoogen, dat in *dat* geval de noodige veranderingen worden tot stand gebragt op eenen *anderen* voet, dan dien, in dat en de volgende artikelen voorgeschreven?

Zijn onze Provincien geene Provincien, onze Provinciale Staten geene Provinciale Staten meer, omdat een deel ongetrouwen van ons is afgevallen?

Waar staat dit geschreven? Waar is dit door de natie erkend?

Wanneer een aannemer met een getal werklieden, een contract had aangegaan, en bij dat contract bepaald ware dat, bij noodzakelijkheid tot wijziging van hetzelve, de aannemer met de oudsten der arbeiders die wijziging zoude tot stand brengen, zou de *A. C.* het al dan niet in den regel vinden, dat, bij het wegloopen van een 50-tal der arbeiders, de aannemer de oudsten der 50 getrouw geblevene arbeiders opriep om het contract te veranderen op zoodanige wijze, als hij en zij voor het doel, waartoe het contract was aangegaan, meest billijk en doelmatig zouden oordeelen?

Zouden de 50 getrouw geblevene arbeiders, juist door dit getrouw blijven, *al* dan *niet* het onwedersprekelijk bewijs geleverd hebben, dat *zy* het aangegane contract getrouwelijk wilden blijven naleven, mits gewijzigd wordende, volgens zoodanige vormen, als dat contract zelve voorschreef?

Eindelijk de laatste en meest gewigtige vraag:

Kan het, wanneer een belangrijk deel eener natie, gedurende jaren lang, getoond heeft, eenen stand van zaken te eerbiedigen en vrede te hebben met het voor hetzelve geldig blijven van een contract, niet alleen voor *dat* deel, maar ook voor een ander aangegaan; — kan het, wanneer er zedelijke onmogelijkheid blijkt te bestaan, om dat aan het

contract getrouw blijvende deel te bewijzen en te overreden, dat het daaraan *niet* getrouw behoeft en behoort te blijven, — tot wezenlijk *nut* strekken pogingen aan te wenden, om nogtans dat onmogelijke te bereiken?

Onzes erachtens kunnen al de Leden der Staten-Generaal gerustelijk zweren, de grondwet te zullen handhaven en niet te gedoogen, dat daarvan afgeweken worde, omdat niet slechts Hij, wien zij aanroepen, maar ook zijzelven en de geheele wereld het weten, dat zij zich hier door niet verbinden willen of kunnen, om hetgeen ten gevolge van tractaten, krachtens die grondwet gesloten, *vervallen* is, weder te willen herstellen, maar blootelijk om, ieder in den zijnen, getrouwelijk de grondwet te zullen handhaven voor dat gedeelte des volks, op hetwelk dezelve van toepassing gebleven is en van toepassing *kan*, en aan welke dan ook, (met slechts enkele uitzonderingen,) dat gedeelte op duizenderlei wijze getoond heeft, zich, tot nadere voorziening, *overeenkomstig dezelve*, te willen blijven onderwerpen.

X.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Ontvangen hebbende eene missive van den Heer Luitenant-Kolonel Plaats-Kommandant dezer vesting van den 27. dezer maand N°. 102;

Herinneren bij deze de Ingezetenen aan het bepaalde bij artikel 8 van de wet van den 16 November 1814 (Staatsblad N°. 106) luidende als volgt:

» Alle voerlieden van vrachtwagens en andere rijtuigen zullen gebonden zijn, de barrières, bruggen en poorten van 's lands vestingen en sterkten nimmer anders dan bij den stap hunner paarden door te rijden; alle degradatien, door hun toedoen daaraan veroorzaakt, zullen ten hunnen koste worden hersteld, en derzelver rijtuigen en paarden zoo lang in verzekerde bewaring gehouden worden, tot dat die vergoeding van schade voldaan, of daarvoor de vereischte cautie zal zijn gesteld, behalve de betaling eener boete van drie guldens, ten voordeele van de wacht, die de ontdekking gedaan heeft; en ten einde niemand van dat verbod eenige ignorrentie pretendere, zal hetzelve aan den ingang der buiten-barrières, in leesbare letters, op een afzonderlijk daartoe bestemd bord, worden uitgedrukt." —

En brengen tevens ter kennis van dezelve, dat, aangezien de Heer Plaats-Kommandant bevonden heeft, dat opgemelde verordening niet altijd wordt nagekomen, Zijn Ed. Gestr. aan de Poortwachten de stellige orde gegeven heeft, om wanneer voortaan iemand over de bruggen der landpoorten anders dan bij den stap rijdende bevonden wordt, deszelfs rijtuig en paarden in verzekerde bewaring te nemen, en zoo lang te houden tot de vergoeding van de veroorzaakte schade zal wezen voldaan en de boete betaald, of voor het een en ander cautie gesteld. —

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 28. Julij 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28. Julij. Men meldt uit Warschau dd. 13 Julij: Een gewezen soldaat, met name *Felix Rymkiewics*, die de laatste 30 jaren zijns levens in het invalidenhuis van St. Rochus alhier heeft doorgebragt, is hier gisteren in den ouderdom van 123 jaren overleden.

ENGELAND.

LONDEN, den 29. Julij. Lord *Durham* is gisteren, na langdurige ongesteldheid, te Cowes gestorven.

—— Z. K. H. Prins *Albert* heeft onlangs een zeer aardig geschenk ontvangen. dat waarlijk eenig in zijne soort mag geheten worden. Het bestaat in eenen kleinen glazen bijenkorf, van zulke bijzonder fraai en fijn bewerkte celletjes, met kristal zuivere honig gevuld, voorzien, dat het de algemeene bewondering en verbazing wekt. De celletjes zijn buitengewoon dik, en zeer aardig bewerkt en zamengevoegd. Sommige zijn cirkelvormig, andere in eene perpendiculaire, en weder andere in eene horizontale rigting, die, door de zoete vracht slechts hier en daar door eenen wassen-pilaar geschraagd wordt, de geheele ruimte innemen, echter een een zeer bevallig voorkomen opleveren. Deze schoone glazen bijenkorf is in de bijenweekerij van den Heer *J. Batham*, die in de nabijheid Kiddermінster woont, bewerkt, en door dien Heer aan Z. K. H. aangeboden. De doorluchtige vorst heeft dit geschenk met de meeste welwillendheid aangenomen.

—— Kapitein *Wood*, van het schip *L. C. Richmond*, onlangs in Australië aangekomen, heeft op de breedte van 15°25 Westerlengte, een eiland ontdekt. Het was een boschrijk eiland en, naar het scheen, zeer bevolkt, voor zoo verre hij naar de lichten van de kust bij nacht kon oordeelen. Daar Kapitein *Wood* het eiland op geene der kaarten vond aangeteekend heeft hij het den naam van Brinsmade's eiland gegeven.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30. Julij. De *Moniteur* bewaart het stilzwijgen over de ligting van 250,000 man, maar de *Constitutionel*, welke als de tolk der gevoelens van het kabinet kan beschouwd worden, bevat een nieuw artikel, hetwelk op de beurs eene paniek heeft verspreid, en alle gemoederen bezig houdt.

De Admiraal *Duperré*, minister van Marine bij het vorige Ministerie, is tot groot-admiraal van de geheele Fransche zeemagt benoemd. Hij moet onverwijld naar Toulon vertrekken, en er zijn intusschen de strikste bevelen uitgevaardigd, om alle de beschikbare oorlogsvaartuigen in alle havens met spoed te wapenen.

Men veronderstelt, dat het Ministerie het opperbevel van het leger, hetwelk men op de westelijke grenzen zal bijeen trekken, aan den maarschalk *Soult* zal aanbieden, die onverwijld te Parijs wordt verwacht. Men spreekt nog altijd, dat aan den maarschalk *Gérard* het bevel over het noorder leger hetwelk, op de grenzen van België moet bijeen trekken, zal worden opgedragen.

Het gouvernement heeft naar alle kanten bevelen gezonden, om de batterijën artillerie in gereedheid te doen brengen, en de regementen kavallerie weder voltallig te maken.

Koning *Leopold*, die zich naar Londen zou begeven, zal niet derwaarts gaan, maar naar Belgie terugkeeren, dat misschien zal geroepen worden, om eene ondergeschikte rol bij de krijgstoerustingen te vervullen, welke plaats zullen hebben, wanneer de verwikkelingen aanhouden.

Heden verspreidde zich ter beurze het gerucht, dat het Engelsch kabinet eene stoomboot naar St. Helena had gezonden, met bevel, om aan de magtiging der opgave van het stoffelijk overschot van *Napoleon* geen gevolg te geven. Dit berigt vindt echter geen geloof, maar het is natuurlijk, dat alle de oude veeten bij gelegenheid van het ongelukkig geschil door de gebeurtenissen in het Oosten ontstaan, weder op het tapijt zullen worden gebragt.

— Hoe alleen Frankrijk ook staat, heeft het ontzaggelijke kracht, een materieel en moreel vermogen. Frankrijks materieel vermogen bestaat in eene bevolking bewonderenswaardig door hare digt zaamgeslotene eenheid, door hare hartstogt voor oorlogsroem, voor grootheid rustende op regt; het bestaat in de uitmuntendste geldmiddelen der geheele wereld, in de 200 millioenen der reserve, die in de bank opeengestapeld liggen, in de 90 millioenen van zijn amortisatie-fonds, in de 150 millioenen die door het budget onder werken van vrede verdeeld zijn, en waarvan twee derden aan de behoeften des oorlogs gewijd kunnen worden, in twee duizend millioen aan koninklijke bosschen, welker welgeregelde verkoop jaarlijks 200 millioen kan opleveren, in de 500 millioen, welke deszelfs budjet aan de tegenwoordige uitgaven van het departement van oorlog toekent. Zonder leening en zelfs zonder nog tot boschverkoop over te gaan, zou Frankrijk reeds nu zes à zeven honderd millioen beschikbaar hebben, om aan zijne vijanden het hoofd te bieden. (*Constitutionnel.*)

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 30. Julij. Voor eenige dagen heeft men gemeld, dat de Luitenant ter zee van de eerste klasse, jonkh. *W. C. Singendonck*, door Z. M. benoemd was tot Kommandant van de brik *de Brak*; thans verneemt men, dat de benoemde Z. M. verzocht heeft, ten gevolge van aanhoudende ongesteldheid, om de gedane benoeming in te trekken. Het heeft Z. M. behaagd, dat verzoek in te willigen, en als nu tot bevelhebber over gezegde brik *de Brak* aan te stellen den Luitenant ter zee der eerste klasse *A. A. A. Goymans*. De brik begeeft zich naar de Westindië, om de zich aldaar bevindende brik *de Pellikaan* te vervangen. *De Brak* zal met 50 koppen bemand worden.

GRONINGEN, den 27. Julij. In den vroegen morgen van den 20., omstreeks 2 ure, is de bliksem geslagen in het huis van den landbouwer *Bouining*, te Onstwedde. Binnen twee uren is hetzelve, benevens de schuur, geheel in asch gelegd, en zijn tevens verbrand: 12 melkkoeijen, 11 kalveren, 2 paarden en 4 varkens, alsmede 60 voeren hooi, 50 à 60 mudden rogge, 40 à 50 mudden boekweit, 5 veldwagens en wat tot een kompleet boeren beslag behoort. De goederen in het binnenhuis zijn grootendeels gered.

GOES, den 31. Julij. Heden nacht is de Schuur der Hofstede *Goenje* in den Wilhelminapolder afgebrand. De brand wierd gelukkig spoedig ontdekt, en daardoor mogten de Ingezetenen hunne pogingen bekroond zien, om het Woonhuis en het afzonderlijk staande Wagenhuis te behouden; behalven de brandspuit van Wilhelminadorp zijn ook uit de naburige Gemeenten van Goes, Wolfaertsdijk en Kloetinge brandspuiten toegesneld, en nuttig werkzaam geweest; de oorzaak van het ongeluk is onbekend.

ZIERIKZEE, den 30. Julij. Heden hadden wij het onuitsprekelijk genoegen, om van de stads-werf, gehuurd door den Heer *Le Sage ten Broek*, van stapel te zien loopen het eerste alhier door den bouwmeester *C. Mak* fraai gebouwd barkschip, groot 400 Java-lasten, genaamd *de Stad Zierikzee*, bestemd voor de vaart op de Oost-Indiën, en hetwelk zal worden gevoerd door den Kapitein *D. C. T. Sass.*

Groot was dan ook de menigte van aanschouwers, algemeen de belangstelling en levendig de vreugde, bij het statig te water gaan van dit eerste schip, en welke vreugde werd vermeerderd, daar ter zelfden tijd de kiel is gelegd voor een derde schip, van gelijke grootte en bestemming, hetwelk den naam zal voeren van *Borneo.* Moge deze onderneming, aangevangen ten nutte dezer stad, verder bloeijen, en, met andere inrigtingen in ons midden, onder Gods zegen, welvaart en voorspoed in deze stad verlevendigen.

VLISSINGEN, den 3. Augustus. Heden is alhier aangekomen, de Generaal-Majoor Baron *H. M. L. H. J. von Quadt Wickeradt van Huchtenbruck*, kommanderende de 2e brigade der 2e divisie infanterie, en ad interim belast met het bevel van genoemde divisie, ten einde op morgen te beginnen met de veld-bataillons der 6e afdeeling infanterie in oogenschouw te nemen. Z. Exc. is vergezeld van deszelfs Adjudant den Kapitein *C. A. Pfeiffer.*

Mengelingen.

ALEXANDER IN AFRIKA.

Op zijnen togt om de wereld te overweldigen kwam ALEXANDER, de Macedonier, bij een volk in Afrika, dat, op eenen afgelegen hoek, in vreedzame hutten woonde, en oorlog noch veroveringen kende.

Men bragt hem in de hut van het opperhoofd, om hem aldaar te onthalen; en deze zette hem gouden dadelen, gouden vijgen en goud brood voor.

» Eet gijlieden hier het goud," vroeg ALEXANDER. » Neen," antwoordde het opperhoofd, » maar ik dacht: eetbare spijs » had gij in uw land insgelijks kunnen vinden; waarom zijt gij » anders tot ons gekomen?" » Uw goud heeft mij geenszins hier » gebragt," sprak ALEXANDER, » maar uwe zeden wilde ik leeren » kennen;" zeer wel, antwoordde het opperhoofd, » blijf dan bij » ons zoolang het u behagen zal."

Terwijl zij zich aldus onderhielden, kwamen twee burgers voor het gerigt. De aanklager sprak:

» Ik heb van dezen man een stuk land gekocht, en toen ik » den grond bearbeidde, vond ik een schat; dezelve komt mij » niet toe, want ik heb door aankoop alleen het land verkre» gen, doch geenszins wat in hetzelve verborgen was: en even» wel wil de verkooper den schat niet van mij aannemen."

De beklaagde antwoordde: » ik ben even zoo naauwgezet » als mijn' medeburger; ik heb hem het land, met alles wat » er in was, verkocht, en dus ook de schat."

Het opperhoofd herhaalde hetgeen beide gezegd hadden, opdat zij zouden kunnen oordeelen, of hij hun wel en goed begrepen had, en na zich eenigen tijd bedacht te hebben, sprak hij, tot den eenen: » Gij hebt een zoon, mijn vriend?" deze antwoordde: » Ja;" » en gij," zeide hij, tot den anderen, » gij hebt eene dochter, niet waar?" Deze antwoordde insgelijks: » Ja," » welnu," hernam het opperhoofd, » beiden, dat weet ik, beminnen elkander hartelijk; uw zoon zal » dus uwe dochter huwen, en het jeugdige echtpaar zal den » schat tot eene huwelijksgift bekomen."

ALEXANDER scheen door deze uitspraak getroffen.

» Is misschien mijne uitspraak onregtvaardig?" vroeg hem het opperhoofd, dat dit bemerkte.

» O neen," antwoordde ALEXANDER, » maar dezelve bevreemdt » mij."

» Hoe zou deze zaak dan in uw land beslist zijn geworden?" vroeg het opperhoofd.

» Om u de waarheid te zeggen," antwoordde ALEXANDER, » wij zouden de mannen in verzekerde bewaring gesteld, en » den schat voor den Koning of het land in bezit hebben genomen."

» Voor den Koning?" vroeg het opperhoofd, verwonderd. » Schijnt de zon bij u even als hier?"

» O ja."

» Regent het ook daar?"

» O ja, voorzeker."

» Zonderling! Geeft het ons zaden, gewassen en grasetende » dieren van onderscheiden aard?"

» Gewis."

» Nu," sprak het opperhoofd, » dan zal ook wel het Algoeddoend Wezen, om dezer dieren en zaden wille, in uw land » de zon laten schijnen en den regen geven: gijlieden verdient » het niet."

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 5. Augustus. Sedert den 29. Julij zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd:

Die Hoffnung, R. R. de Buhr, van Dantzig, met rogge en weedasch; Catharina, J. O. Jansen, van Bremerhaven, met tarwe; Unternehmung, H. A. Jongebloed, van St. Petersburg, met lijnzaad; Dankbaarheid, J. van der Weeg; de vrouw Anna, J. Cuyt, beide van Amsterdam, met suiker.

Voor Brussel bestemd:

De Python, J. A. Bunnemeyer, Dantzig, met houtwaren.

Voor Antwerpen bestemd:

Die Hoffnung, J. E. Ahrens, van St. Petersburg, met lijnzaad; Catharina, S. H. Assing, van Dantzig, met weedasch; Anna Elisabeth, U. E. Paulsen, van Kalburg; de vrouw Fennegina, H. H. Duit, van Dantzig, beide met rogge; Henriette August, J. F. Raasch, van Memel; St. Johannes, J. Asselberg, van Nerva, beide met houtwaren; the Johns, W. Cunninghame, van New-York, met katoen en rijst; la jeune Leonie, L. de Vries, van St. Ubes, met zout; the Soho, T. Whitecombe; Antwerpen, T. Jackson, beide van Londen, met passagiers en stukgoederen; Egiolius, J. van der Steen; Emma, J. J. Malchau; Louise, P. H. Niejahr, alle drie met houtwaren; die Ceres, J. B. Kraach; de stad Meppen, T. Schipmann, beide met hennepzaad, alle vijf van Riga; Jufvrouw Martha, J. J. Mulder, van Embden, met haver; Friederika, P. Markward, van Memel; Nyord, C. E. Tobiesen, van Wiborg, Ellina Catharina, L. Christensen, van Laurig Norge, alle drie met houtwaren; St. Antonius, J. Schaeper, van Konstantinopel, met tabak.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; Paradise, J. Robinson, naar Zwebec; le Rapide, H. Glad, naar Noorwegen; Amalia Sophia, J. Olsen; de vrouw Sophia, J. T. Ahrens, beide op avontuur; de Harmonie, J. H. Lucht, naar Bergen; Forenunger, J. H. Soderquist, naar Elseneur, alle zes met ballast.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.